

"הַשְּׂכִינָה" לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה
זֶה מִכּוֹתֵל מֵעַרְבֵי!
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל

ב"ה, גליון ט"ו, שנה ב'
כסלו תשנ"ב לפ"ק

פִּילֹי (פּוֹתֵל) מֵעַרְבָּא גִזְרֵי מִן שְׁמַיָּא הִלָּא יַחֲרִיב לְעוֹלָם לְמָה שְׂשִׁינָה בְּמֵעַרְבַּ.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיגָרָה א, יא)

הַקָּב"ה אָמַר לְאַבְרָהָם

אֲבִינִי בַלֵּיל ט' בָּאָב:

מָה לַיְדֵי לְדָאוּגְ עַל גְּלוֹתֵם?

הַלֵּא אֲצִי בְּבֵיתִי!

כִּי לְעוֹלָם לֹא זָזָה שְׂכִינָה מִכּוֹתֵל מֵעַרְבֵי!

אמר רב עוקבא בליל ט' באב נכנס אברהם אבינו
לבית קדשי הקדשים תפסו הקב"ה בידו ואמר מה
לידידי בביתי א"ל רבש"ע בני היכן הם אמר לי חטאו

והגליתים. וקשה מי הגיד לבעל המדרש שהיה אברהם
נכנס אז כי מהיכן נרמז אברהם בפסוק זה...

או הראה הקב"ה לאברהם בט' באב
שבשעת הגלות כל מקום שגלו שכינה
עמהם ז"ש ארוכות וקצרות פעמים בא
בארוכה כגלות שלנו שהוא ארוך
ופעמים בקצרה ע' שנה של בבל.

וכל מקום שהם הולכים הן בגלות ארוך
הן בגלות קצר הקב"ה מטייל עמנו
ושכינה עמהם ז"ש הקב"ה לאברהם מה
לידידי לדאוג על גלותם הלא אני בביתי
כי לעולם לא זזה שכינה מכותל מערבי
כמ"ש (שיר ד) הנה זה עומד אחר כתלינו

(ויקרא כו) והשימותי את מקדשיכם
דארז"ל אע"פ ששמים בקדושתו עומד.
ז"ש י"י בשמים כסאו אפ"ה י"י בהיכל
קדשו וכה"א ויענני מהר קדשו סלה ז"ש
מה לידידי הלא ביתי הוא ולזה אמר בני
היכן הם.

(מגלה עמוקות על התורה – פרשת דברים)

